

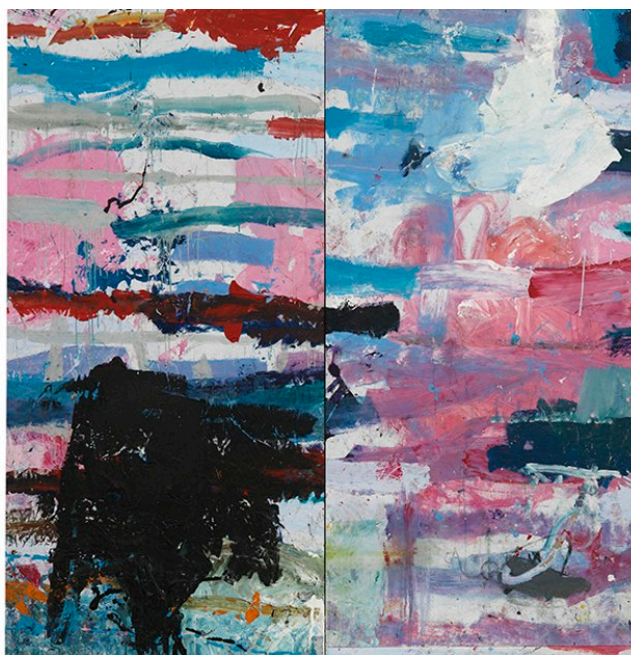
Prova gratis SvD digital i 2 månader

SVENSKA DAGBLADET

Konst Recension

Jarl Ingvarsson, "Åtta fönster". Med fulländad känsla för färgklang

Jarl Ingvarsson är en sådan målare som sprätter och håller ut färgen på dukar som ibland bär spår av händer och grova skosulor. I sin nya utställning tar han helt och fullt ut klivet ut i det abstrakta.

Jarl Ingvarsson, "Dubbel Vresros", 300x247cm, 2016. Foto: Per-Erik Adamsson/Lars Bohman Gallery

Jarl Ingvarsson, "Åtta fönster".

Genre: Måleri

Var: Lars Bohman Gallery, Karlavägen 9

TOM 24 september

Jarl Ingvarsson stänker och gnuggar ut färgen. Ibland målar han med en pensel, ibland är det som att han bara pressar ut färg direkt ur tuben. Duken blir till ett slagfält - eller en fredlig mötesplats - för oljefärg och form.

Det finns ett fotografi av Jarl Ingvarsson där han sitter i en färgkladdig fåtölj. Den var på katalogomslaget till den retrospektiva utställningen på Liljevalchs 2012. Han har färg på händer, ansikte och kläder. Rocken med pälskrage gör att han får drag både av Anders Zorn och tyska nyexpressionister som Anselm Kiefer och Georg Baselitz, sådana som på 1980-talet buntades ihop som "Die neue wilden".

Det är en rolig men lite väl effektsökande bild. En romantiserad syn - ironisk måhända - på konstnären som lika mycket naturbarn som Hemmingway-gubbe.

Med detta sagt kan man konstatera att utställningen på Lars Bohman Gallery, den åttonde i ordningen, är rätt nedtonad. Koloriten är inte lika skarp som förr och formspråket är, till vissa delar i alla fall, mer sammanhållet. Utställningen kan, med undantag av några teckningar, ses som ett definitivt steg ut i det abstrakta. Tidigare har det ju förekommit figurativa element: blommor, seriefigurer, hushållsföremål. Även bokstäver, som bildat ord.

Nu är allt sådant borta. Kvar är målningar som bara är färg. Där det nästan handlar mer om det fysiska anbringandet av färgen på duken än den till synes mer eller mindre slumpmässiga form som bildas.

Jarl Ingvarsson, "Simsons Bröllop", 274x281 cm, 2016. Foto: Per-Erik Adamsson / Lars Bohman Gallery

Ingvarsson använder många färger, ändå är det som att varje enskild målning har sin egen färgskala. Kall eller varm, dunkel eller klar. Känslan för färgklanger är fulländad.

Den stora inre salen är mest anslående. Fyra stora dukar - samtliga är, vid närmare påseende, sammanfogade av två eller tre dukar - som getts generöst med utrymme för att kunna nå sin fulla verkningsgrad.

Målningarna har getts titlar - "Asylstäderna", "Simsons Bröllop", "Perfekt Periferi" och Diamant-Tiger på Hespänn" - som skulle kunna vara förklarande men blir mer förbryllande. Inte minst med det medvetet märkliga användningen av versaler.

De målningar som pekar mest framåt är "Asylstäderna" och "Dubbel Vresros", den sistnämnda hänger i det första rummet. De båda har helt olika kolorit men är byggda på tjocka vertikala linjer vilket ger dem ett för Ingvarsson ovanligt sammanhållet uttryck.

"Kosmos Rehab", som hänger mittemot den av rosa färgfält dominerade "Dubbel Vresros", står ut som något av en subtil solitär: färgerna är blandade i pastelliga toner och dukgrunden har lämnats omålad i ovanligt hög grad. En fantastisk målning.

Med på utställningen finns också ett antal kritteckningar i ockra, rött och svart, med planeter som motiv. De har samma rytmiska stringens som målningarna men är överflödiga ur ett konstnärligt perspektiv. De fyller istället en nog så viktig kommersiell roll: att kunna erbjuda köpare verk i olika prisklasser.

Dan Backman

[Följ skribent](#)